

[Skatteministeren]

§ 289 – med hjemmel i straffelovens medvirksomhedsbestemmelse, § 23.

Hvad angår den byretsdom fra Odense, som begrundelsen for spørgsmålet nævner, er det min opfattelse, at den skal ses som et udslag af, at domstolene siden Højesterets dom af 8. december 1988 har skærpet kravene til beviserne for, at den, der udfærdiger en faktura med en anden adressat end den korrekte eller med angivelse af en anden ydelse end den, der faktisk er leveret, ved fakturaudstedelsen indså, at fakturaen ville blive anvendt til skattesvig. Der henvises i øvrigt i dommen fra byretten i Odense til såvel Højesterets dom af 8. december 1988 som Vestre Landsrets dom af 13. december 1989.

Told- og skattemyndighederne og anklagemyndigheden har altså ikke kunnet præstere det fornødne bevis for domfældelse i sagen fra Odense.

Da frifindelsen i sagen er et resultat af en konkret bevisbedømmelse, finder jeg ikke, at det er muligt at give Told- og Skatteregion Odense nogen vejledning med hensyn til de sager, som regionen ifølge begrundelsen for spørgsmålet har liggende. Jeg kan i øvrigt i denne forbindelse oplyse, at Told- og Skattestyrelsen allerede i en skrivelse af 27. april 1990 til told- og skatteregionerne henstillede, at der blev udvist den nødvendige tilbageholdenhed med hensyn til at gøre strafansvar gældende i disse sager.

Jeg går derfor ud fra, at told- og skatteregionen i lyset af frifindelsesdommene vurderer beviserne i de verserende sager nøje og på grundlag af denne vurdering tager stilling til, om der skal fremsættes begæring til anklagemyndigheden om tiltalerejsning.

Da frifindelsen i Odensesagen ikke er begrundet i en fortolkning af bestemmelser i skattelovgivningen, men i straffelovens § 23 om medvirken, finder jeg ikke for øjeblikket grundlag for at tage initiativ til lovændringer.

Spm. nr. S 445

Til *justitsministeren* (31/1 92) af:

Kirsten Madsen (FP):

»Vil ministeren administrativt ændre reglerne om typegodkendelse vedrørende TUM-godkendelsesmærkerne for Puch-knallert-motormærker, således at bilinspektørerne ikke

længere kræver TUM-godkendelsesmærker på de enkelte Puchmotordele for Puchknallerter, som oprindeligt er godkendt før den 1. maj 1977, når blot de nye uoriginale fabriksfremstillede motorreserverdele stadig overholder typegodkendelseskravene?«

Begrundelse

Ejere af ældre knallerter, som er typegodkendt før den 1. maj 1977, er i dag ikke i stand til at købe Puchmotordele med påstemplet TUM-godkendelsesmærker, idet firmaet Steyr-Puch i Østrig er lukket.

Nye motorreserverdele til de gamle Puchknallerter bliver i dag produceret af knallertfirmaet Ciao, der er beliggende i Italien.

Hvis en ejer af en knallert, som er godkendt før 1. maj 1977, i dag får undersøgt sin knallert af en bilinspektør, så vil bilinspektøren med loven i hånden kunne konfiskere knallertmotorreserverdele, fordi de ikke er mærket med typegodkendelsesnummer, selv om de enkelte dele i øvrigt er helt lovlige.

Det skal i øvrigt bemærkes, at de gamle Puchknallerter er meget eftertragtede hos knallertkøberne.

Det er spørgerens indtryk, at Justitsministeriet enten må kræve, via importøren Scan-Penta, Odense, at den italienske fabrik mærker de nye knallertdele eller også ændrer reglerne om typegodkendelsesmærkerne for netop disse knallerter, så de sagesløse købere holdes skadesløse.

Svar (12/2 92):

Justitsministeren (Engell):

Efter de regler, der gælder for knallerter, der er udleveret fra indehaveren af godkendelsen inden den 1. oktober 1979, er det et krav, at motoren skal være typegodkendt.

Typegodkendte motorer skal være forsynet med godkendelsesnummer (TUM-godkendelse).

Formålet med dette krav er at lette politiets kontrol af, at der ikke er foretaget hastighedsforøgende konstruktive ændringer af motoren.

Problemet med, at der ikke længere produceres originale Puchcylindre med godkendelsesnummer, er ikke tidligere rejst over for Justitsministeriet.